

РЕШЕНИЕ

№ 3362

гр. София, 31.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 23.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **3780** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Стройгруп“ЕООД,[ЕИК], [населено място] , р-н Красно село, [жк], [улица] срещу РА № Р-22220223001981-091-001/31.10.2023г. на органи по приходите при ТД на НАП-С., в частта потвърден с Решение № 207/13.02.2024г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С., с който- в резултат на непризнато право на ДК, за данъчни периоди м.05-08.2022г. са установени задължения по ЗДДС в общ размер на 78 845,84 лв., от които ДДС в размер на 68 669 , 08 лв. и 10 176, 76 лв. - лихви за забава.

В жалбата на „Стройгруп“ЕООД,[ЕИК], чрез адв.А., с уточнението към жалбата, от адв. И., се твърди, че РА е незаконосъобразен. Счита се, че жалбоподателят е действал добросъвестно, тъй като за закупуването на строителните материали се е снабдил с надлежни доказателства, доставките са осчетоводени и са заплатени в брой. По отношение на доставчиците за „Стройгруп" ЕООД се излагат съображения, че към момента на процесиите покупки, не е била налице публично възможно достъпна информация, от която да е могло жалбоподателят да предполага, че същите в последващи моменти могат да имат проблеми с органите на НАП. Според жалбоподателят е недопустимо да се обосновава липса на доставка само въз основа на непредоставяне на доказателства от страна на дружествата доставчици, респ. на констатирани нередности при извършени служебни проверки за тях в информационните масиви на НАП. Излагат се съображения, че ако е доказано

притежанието на редовен от външна страна данъчен документ/фактура реалното осъществяване на доставките и последващото им използване в икономическата дейност на ревизирувания субект, правото на данъчен кредит не може да бъде отказано с мотиви за недоказана кадрова, техническа и материална обезпеченост на доставчици и непредоставянето на доказателства за произход, транспорт и такива за счетоводното отразяване на доставките в счетоводствата на доставчиците. По отношение на аргумента в РД/РА за извършена дерегистрация по ЗДДС на доставчиците се акцентира, че същата е извършена след датата на издаване на фактурите. За да се твърди липса на доставка следва да се докаже, че доставчиците не са разполагали със съответната стока респ. не са се разпоредили с нея и същата не е използвана от ревизираното лице в дейността му. Невъзможността да се установи произходът на стоките, предмет на спорните доставки, не можело да доведе до неблагоприятни последици за ревизираното лице. Относно начина на транспортиране на стоките по процесните фактури, получените от АПИ данни, според които липсва информация за движение на товарния автомобил на посочените в документите дати на територията на [населено място] - [населено място], не притежават доказателствена сила и не могат да бъдат способ за подкрепа на тезата, че няма реално извършен превоз на материалите по процесните фактури. Иска се отмяна на РА в оспорените части.

В с.з. жалбоподателят, редовно и своевременно уведомен, се представлява от адв. Й. И., който поддържа жалбата по изложените в същата съображения и иска отмяна на РА като материално незаконосъобразен. Във връзка с откритото производство по чл. 193-194 ГПК, намира че същото е успешно проведено. Претендира разноси по представен списък по чл. 80 от ГПК. Представил е отпреди писмени бележки, в които се релевират идентични доводи с първоначално подадената жалба.

Ответникът – Директорът на Д „ОДОП“ при ЦУ на НАП –гр. С., редовно и своевременно уведомен не изпраща представител. С молба отпреди чрез юрк. Л. И., взема становище същество, като оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно и своевременно уведомена, не се представлява.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Предмет на съдебен контрол пред АССГ е ревизионен акт № Р-22220223001981-091-001/31.10.2023г. в частта с която е потвърден от директора на ДОДОП за установените резултати по ЗДДС за периоди м.05-08.2022г. в резултат на непризнато право на данъчен кредит/ДК/, като установените задължения както следва: по 31 фактури, подробно описани на стр. 13 - 14 от РД, отразени в м. 05.2022 г., м. 06.2022 г., м. 07.2022 г., с начислен ДДС в размер на 48 000,95 лв., издадени от „ТОНИ М 2020“ ЕООД, с предмет „лепило“, „лепило -плочки“, „шпакловка“, „гипскартон“; 13 бр. фактури, подробно описани на стр. 17 от РД, отразени в м. 07.2022 г., м. 08.2022 г. с начислен ДДС в размер на 20 668,13 лв., издадени през м. 07.2022 г. от „ГУМИ НН1“ ЕООД, с предмет „лепило“, „лепило- шпакловка“, „гипскартон“./ Общо отказан ДК по фактурите с доставчици „ТОНИ М 2020“ ЕООД и „ГУМИ НН1“ ЕООД в размер на 68 669, 08 лв./ Или, всичко оспорени задължения общ размер на 78 845,84 лв., от които ДДС в размер на 68 669, 08 лв. и следващите се 10 176, 76 лв. лихви за забава.

Със ЗВР №Р-22220223001981-020-001/06.04.2023г., е възложено извършването на ревизия на „СТРОЙГРУП“ ЕООД за установяване на задълженията за данък върху

добавената стойност за данъчни периоди от м. 05.2022 г. до м. 08.2022 г. Заповедта е връчена на 19.04.2023 г. Със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22220223001981-020-002/18.07.2023 г. и №Р-22220223001981-020-003/17.08.2023г. срокът за приключване на ревизията е бил продължен до 19.09.2023г. Посочените по - горе ЗВР и ЗИЗВР са издадени от началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание Заповед №РД-01 -849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С. /л.19/ да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112,ал.2,т.1 от ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220223001981-092-001/27.09.2023 г.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт №Р-22220223001981-091-001 от 31.10.2023 г., връчен на 27.11.2023 г., издаден от М. С. Х. - орган, възложил ревизията, и В. И. С. - ръководител на ревизията.

В хода на ревизионното производство било установено, че основната дейност на „СТРОЙГРУП“ ЕООД била свързана с извършване на строителство на жилищни и нежилищни сгради. Извършвало строително-монтажни и ремонтни дейности на обект винарски комплекс „AYA WINE GALLERY“, находящ се в землището на [населено място], [община], по силата на договор от 27.01.2021 г. с възложител „СИЙУАЙНС“ АД, ЕИК[ЕИК].

На ревизираното дружество е било връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22220223001981-040-001/24.04.2023 г., с което са изискани счетоводни регистри, фактури и придружителни документи, касаещи изследваните доставки, в отговор на което са предоставени част от изисканите доказателства.

С Протокол №АА1862788/25.08.2023 г. е документирано извършено посещение в счетоводния офис на „Стройгруп“ ЕООД, където са прегледани договор с възложителя, 33 допълнителни споразумения и 7 анекса към него, фактури и приемо-предавателни протоколи.

Извършени са насрещни проверки на „ТОНИ М 2020“ ЕООД, „ГУМИ НН1“ ЕООД и „ЗАГИ - БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Резултатите са отразени в протоколи, описани в РД.

По отношение на декларираните доставки на строителни материали от „ТОНИ М 2020“ ЕООД при ревизията е установено, че доставчикът е представил писмени обяснения, копия от фактурите, счетоводни регистри, от които е видно осчетоводяване на плащания в брой. Дружеството разполагало с регистрирано фискално устройство рег. №4548455, като за периода на издаване на фактурите, имало регистрирани обороти. За 2022 г. не е подавало годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО, от което бил формиран извод, че не е извършвана независима икономическа дейност. Посочено е, че отношение на дружеството е била извършена ревизия за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от м.02.2022 г. до м.07.2022 г., приключила с РА №Р- 22221922005613-091-001/07.08.2023 г., с който били определени задължения в големи размери. В ревизионното производство е било прието, че дружеството не извършва реална търговска дейност, не представя документи и счетоводни регистри, извършва продажби на арматурно желязо, а основният му доставчик „НЮ МЕТАЛС 2020“ ЕООД не е декларирано продажби към него. Липсвали данни за кадрова обезпеченост на „ТОНИ М 2020“ ЕООД.

От ревизираното дружество „СТРОЙГРУП“ ЕООД в хода на ревизионното производство са представени фактури с приложени към тях фискални бонове за

плащане, стокови разписки, приемо-предавателни протоколи, експедиционни бележки, товарителници, пътни и командировъчни листове. Транспортът на материалите от С. до [населено място] следва да е бил организиран от ревизираното лице, според представените документи, за негова сметка, осъществен с нает товарен автомобил Скания, рег. [рег.номер на МПС] .

От съдържанието на приемо-предавателните протоколи и касовите бонове ревизиращите органи приели, че не се установява доставчикът „ТОНИ М 2020“ ЕООД да разполага с постоянен обект, откъдето са натоварени стоките. Липсвала счетоводна отчетност на наличните, съответно продадени на ревизираното лице „СТРОЙГРУП“ ЕООД стоки, данни за произход, складова база, техническа и кадрова обезпеченост.

По отношение на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 20 668,13 лв. по 13 фактури от м. 07.2022 г. за доставка на строителни материали от „ГУМИ НН1“ ЕООД при извършената насрещна проверка и във връзка с връчено ИПДПОЗЛ, контрагентът на жалбоподателя не представил изисканите доказателства. Установено било, че доставчикът е декларирал дейност търговия на дребно чрез поръчки по пощата и телефона и разполагала с едно лице, назначено на трудов договор, считано от 06. 06.2022 г. на длъжност „куриер“. Не били подавани декларации образец №1 и №6. Дружеството имало регистрирано фискално устройство №4577470, както и отчетени обороти в периода на издаване на фактурите. Констатирано било, че за 2022 г. не е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, от което бил направен извод, че не е извършвана независима икономическа дейност. „ГУМИ НН1“ ЕООД било deregистрирано по ЗДДС на 15.07.2021 г. при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС, регистрирано на 16.06.2022 г. и повторно deregистрирано на 26.10.2022 г. Анализът на дневниците за покупки на „ГУМИ НН1“ ЕООД показало декларирани покупки единствено от „КРИСБАУЕН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - дружество с рисков профил. Установено било, че по отношение на дружеството имало извършвани ревизии с обхват задължения по ЗДДС за периодите от м. 05.2016 г. до м. 04.2019 г., приключила с издаването на РА №Р-22221019003275-091- 001/23.10.2020 г. и задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2021 г., за което бил издаден РА №Р-22221423000912-091-001/01.09.2020 г. В тези ревизионни производства бил направен извод за липса на доказателства за реално извършвана търговска дейност и обект на „ГУМИ НН1“ ЕООД извършени били корекции на декларираните резултати в значителни размери.

От ревизираното дружество „СТРОЙГРУП“ ЕООД били представени копия от фактури, с приложени към тях приемо-предавателни протоколи, стокови разписки, фискални бонове за удостоверяване на плащането, експедиционни бележки, товарителници, пътни листове и командировъчни. Транспортът е организиран от жалбоподателя и е за негова сметка, като се твърди да е извършен с нает товарен автомобил Скания.

Относно употребата на наетия автомобил, съгласно представените пътни листове, за шофьор се водело лице, назначено в „СТРОЙГРУП“ ЕООД, на длъжност „строител жилища“. При извършена насрещна проверка, е констатирано, че наемодателят на превозното средство - „ЗАГИ - БГ“ ЕООД не е негов собственик. Дружеството декларирало, че стопанисва ППС, съгласно договор за наем от 01.06.2021 г. с лицето Н. Н. П. срещу сумата от 5 400,00 лв. - еднократно плащане при изтичане на 18 месеца от подписването му. Съгласно споразумение от 01.08.2022 г., договърът бил прекратен и според представена сметка за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от Закона за данъка

върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ сумата от 5 400,00 лв. била изплатена, с посочено основание „съгласно договор от 01.07.2022 г. , който не бил представен в хода на ревизионното производство.

От „ЗАГИ – БГ“ ЕООД били представени допълнителни споразумения по отношение на сделките със „СТРОЙГРУП“ ЕООД от 04.01.2022 г., 01.03.2022 г. и 03.05.2022 г., с които се променяла наемната цена за превозен тон на изминат километър, съответно на 0,18 лв., 0,22 лв. и 0,30 лв. Представена е фактура №01..7003/06.07.2022 г., издадена в полза на жалбоподателя, с предмет „междинно плащане“ в размер на 7 500,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1 500,00 лв. Представени са опис – протоколи за извършен с описания товарен автомобил „Скания“ транспорт за периодите от 01.06.2021 г. до 31.08.2021 г.; от 01.09.2021 г. до 30.11.2021 г./ които са извън ревизирания период- 01.05.2022г.- 31.08.2022г./; и от 01.03.2022 г. до 31.05.2022 г. с маршрут С.- Х.. Видно е, че за периода от 01.06.2022г. до 31.08.2022г. от „ЗАГИ – БГ“ ЕООД не е представена информация за извършен превоз по договор за наем на ВПС с наемател дружеството- жалбоподател -„СТРОЙГРУП“ ЕООД. Не са представени доказателства за платен депозит, издадени фактури, извършени приспадания , заплащане на остатък.

От ревизиращия екип била изпратена Заявка №Р-222202223001981/18.09.2023 г. до Агенция пътна инфраструктура /АПИ/ за предоставяне на записи от регистър „Събиране на данни за автомобилния трафик в Република България“, получени от автоматични устройства за записване на пътния трафик и от автоматичните преброителни пунктове и стационарните и мобилни контролни точки на Националното ТОЛ управление, стопанисвани от АПИ, по отношение на превозното средство, наето от „СТРОЙГРУП“ ЕООД през ревизираните периоди. При анализа на данните, от ревизиращия орган било констатирано, че за по- голяма част от датите, посочени в пътните листове и товарителниците, няма регистрирани преминавания изобщо, а за останалата част - автомобилът не е бил засечен да пътува по релацията С. - [населено място], [община], а по друг маршрут..

След анализ на събраните доказателства органите по приходите са приели, че липсват данни за предаване на закупените строителни материали и документи за транспорт, липсват документи за придобиване на стоките от дружествата „ТОНИ М 2020“ ЕООД и „ГУМИ НН1“ ЕООД, не е представен стокосен поток, счетоводни документи за заприходяване, данни за складиране. Не са налице и данни за място на предаване и получаване, лицата, присъствали на сделката. Сочените за доставчици „ТОНИ М 2020“ ЕООД и „ГУМИ НН1“ ЕООД не декларират стационарен обект, а според фискалните бонове използват помещение на един адрес - [населено място], [улица], за който не са ангажирани документи за собственост или наем. Не е установено наличието на техническа и кадрова обезпеченост. Поради така установеното са заключили, че създадената документална следа е с недостоверно съдържание, както по отношение на нейния предмет, така и по отношение на транспортирането до строителния обект.

С РА, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл.6 от ЗДДС, поради липса на реална доставка, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 68 669,08 лв. по фактурите, издадени от „ТОНИ М 2020“ ЕООД и „ГУМИ НН1 “ ЕООД и са начислени лихви от 10 176, 76 лв. Общо задълженията, според РА, са 79 189, 01 лв., но актът е оспорен пред директора на Д“ОДОП“ в частта за допълнителните задължения по ЗДДС за главница / 68 669, 08 лв./ и следващите се

лихви, произтичащи от отказаното право на ДК за фактурите, издадени от „ТОНИ М 2020“ ЕООД и „ГУМИ НН1“ ЕООД. В останалата част на РА, с която е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 271,67 лв., ведно със следващите се лихви за забава в размер на 42, 86 лв. по фактура №1... 37/25.03.2022 г. отразена в м. 05.2022 г., за получена доставка от „ТЕЛЕКОМ 2020“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], както и частта на начислената лихва от 28, 64 лв. за м. 07.2022 г., във връзка с фактура №1..328/17.05.2022 г., издадена от „КЛИМА ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], включена в дневниците за покупки за м. 05.2022 г. и отразена със знак минус в м. 07.2022 г., с основание „грешно въведен контрагент“, РА не е оспорен по административен и съдебен ред. С Решение № 207/13.02.2024г. на Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно– осигурителна практика“ - С. при ЦУ на НАП –гр. С. жалбата на „СТРОЙГРУП“ ЕООД е отхвърлена като неоснователна в обжалваната част и е прието, че законосъобразно с РА е непризнато право на ДК, за данъчни периоди м.05-08.2022г. са установени задължения по ЗДДС в размер на 68 669,08 лв., ведно със следващите се лихви. С Решението №207/13.02.2023г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно– осигурителна практика“,е прието,че въз основа на представените документи, по фактури издадени от „ТОНИ М 2020“ ЕООД и „ГУМИ НН1“ ЕООД, документиращи доставка на строителни материали- лепило и гипскартон, не може да се установи придобиването и притежаването на процесите стоки. Посочено е, че представените документи от „ТОНИ М 2020“ ЕООД и „ГУМИ НН1“ ЕООД са еднотипни и не удостоверяват по несъмнен начин именно обстоятелството, че същите са разполагали със стоките, които са продали на жалбоподателя. Обосновал е, че доставчиците не са предоставили никаква информация за дружествата, от които са придобили продадените впоследствие на „СТРОЙГРУП“ ЕООД стоки/ строителни материали/, липсвали доказателства за наличието на складови помещения за съхранение на материалите преди тяхната продажба. В хода на извършена ревизия на „ТОНИ М 2020“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди 22.02.2022 - 31.07.2022, които включвали период на издаване на спорните фактури, не били представени първични документи и счетоводни регистри. Посочено е, че при извършената насрещна проверка „ГУМИ НН1“ ЕООД не е представило никакви доказателства, свързани с издадените от него фактури, в т. ч. не е ангажирало и доказателства за доставчиците, от които са придобити. Не били представени и доказателства, от които да е видно, че доставчикът разполага с постоянен обект, откъдето са натоварени стоките. В тази връзка не ставало ясно къде са съхранявани стоките преди да бъде извършена тяхната продажба. Липсва счетоводна отчетност на наличните, съответно продадените на ревизираното лице стоки, данни за произход, складова база, техническа и кадрова обезпеченост. Посочено е още, че от представените копия от фискални бонове се установявало, че фискалните устройства на доставчиците са регистрирани на един адрес - [населено място], [улица]. Няма доказателства, че двете дружества – сочени за доставчици на жалбоподателя, са разполагали със собствени или наети обекти на този адрес.

По отношение на осъществения транспорт с оглед направена справка в АПИ, било прието, че за значителна част на датите, посочени в представените товарителници, автомобилът, с който се твърди, че е извършен транспортът на строителните материали, не е регистриран от камерите на ТОЛ системата да пътува по маршрут [населено място] - [населено място].За останалата част от датите, посочени в пътните листове и товарителниците, товарният автомобил „Скания“ е засечен по друг

маршрут.

Обобщил е, че в случая не са събрани, нито допълнително представени доказателства, доказващи, че упражненото право на приспадане на данъка по всяка от процесите фактури съответства на дължим данък, т. е. на действително осъществена облагаема доставка, в който случай е приложим принципът за данъчен неутралитет и данъкът подлежи на приспадане.

Въз основа на изложеното директорът на ОДОП С. е заключил, че по отношение на претендираното от жалбоподателя право на приспадане на данъчен кредит не се доказват материалноправните изисквания за възникването и упражняването му, в т. ч. обективни данни, че жалбоподателят е получил доставките, предмет на фактурите, по които е упражнил правото на приспадане на данъка, както и че е добросъвестен, т. е., че е положил грижата на добрия търговец

В хода на настоящото първоинстанционното съдебно производство, в съдебно заседание от 14.11.2024 г. е открито производство по реда на чл. 193 от ГПК за оспорване верността на посочения документ, подписан от подписан от инж.З. Е.- мл. експерт отдел „АД“ и инж.А. Т. –Директор на „Институт по пътища и мостове“ - представляващ официален свидетелстващ такъв, касаещ запис на пътния трафик – движение на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , за периода 01.05.2022 г. – 31.07.2022 г. Известно е, че документите могат да бъдат истински или неистински: с оглед истинността на съдържанието им те са верни или неверни, а с оглед истинността на автора - автентични или неавтентични. Всеки автентичен подписан документ има формална доказателствена сила - установява, че материализираното в документа волеизявление е направено от лицето, подписало документа. Материална доказателствена сила имат само официалните свидетелстващи документи - обвързват съда да приема, че фактите са се осъществили така, както удостоверява документа. Частният свидетелстващ документ има материална доказателствена сила, но тя не е обвързваща съда. Смисълът на производството по чл. 193-194 ГПК е една от страните да се противопостави на доказателствената сила на документ, който ползва другата страна. Предмет на производството е именно доказателствената сила на документа, която оспорващият се домогва да преодолее. Затова производство се открива по отношение на автентичността на частни и официални документи - те имат формална доказателствена сила и по отношение на съдържанието /вярност с действителните факти/ на официалните свидетелстващи документи - те имат обвързваща съда материална доказателствена сила. В случая жалбоподателят не оспори автентичността на документа, а неговата вярност, съответствие с обективната действителност. Жалбоподателят, при оспорването верността на справката се позовава на приложеното решение по ЗДОИ на АПИ, както и на изисканата справка от АПИ, съгласно която снимковият материал за движенията на П. се съхранявал в Национално ТОЛ управление 60 дни, тоест към момента не разполагат с такъв снимков материал относно движенията на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , за периода 01.05.2022 г. – 31.07.2022 г. Обстоятелството, че към момента АПИ вече не разполага със снимков материал, не означава, че наличните/ съхранявани данни от камери от камери за преминаванията през републиканската пътна мрежа на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , респ. съхраняваната информация от регистрираните през стационарните контролни точки на BG TOLL и автоматични устройства за запис на пътния трафик, са неверни. Още повече, че съгласно представеното от жалбоподателя решение на АПИ по заявление за предоставяне на достъп до обществена информация,

в т. 2 е записано, че електронната система за събиране на пътни такси съдържа база данни с преминавания на пътни превозни средства от мобилни и стационарни контролни точки, разположени по републиканската пътна мрежа, като данните за преминавания на ППС включват регистрационен на ППС, държава, дата и час на преминаване, местоположение на контролната точка с GPS координати и километрично положение на пътя, клас на ППС, скорост, посока на движение на ППС и други. Именно такива данни относно движенията на описаното товарно превозно средства се съдържат в оспорения документ. Но съществено е / то е посочено в т.2 от решението по ЗДОИ/, че информацията от преминаванията на ППС се създава автоматично и се съхранява в системата, без възможност за заличаване на информация или модифициране на данните от преминавания на ППС. В случая, оспореният от жалбоподателя документ, отразява именно тази съхранявана в системата информация за движенията на МПС с рег. [рег.номер на МПС], а същата /съгласно записаното в решението по ЗДОИ, което жалбоподателят представи по делото/ не може да бъде манипулирана или модифицирана, като съответно е без значение, че към момента не може да има и запазен снимков материал, с оглед установената практика по съхраняване на такъв в рамките на 60 дни.

Ето защо Съдът признава, че оспорването верността на документа не е доказано.

В тази връзка, съгласно визираните данни, съдържащи се в посочения документ на АПИ, /л. 156 – л. 161-ви от делото, относно запис на пътния трафик – движение на МПС с рег. [рег.номер на МПС], за периода 01.05.2022 г. – 31.07.2022 г./- официален свидетелстващ документи, с обвързваща съда материална доказателствена сила, товарното превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] не е установено да се движи по посочения маршрут и в процесния времеви период.

Така, за част от датите, посочени в представените пътни листи и товарителниците, на които следва да са извършвани превозите на материали с въпросното МПС рег. [рег.номер на МПС] / т.а. СКАНИЯ/ въпросното МПС не е засечено да се движи по републиканската пътна мрежа на страната.

За останалите дати МПС рег. [рег.номер на МПС] е засечено да се намира на различни места, спрямо твърдения от жалбоподателя маршрут [населено място] – [населено място], общ. С. и обратно. Така например, относно фактура № 1...328/17.05.2022г., издадена от „ТОНИ М 2020“ ЕООД, с получател „СТРОЙГРУП“ ЕООД, с предмет доставка лепило за плочки 25 кг., количество 285, ДО 8 313, 45лв., ДДС – 1 662, 69 лв. са представени ППП от 17.05.2022г., стокова разписка, Заповед за командироване / на сочения за водач, назначен в „СТРОЙГРУП“ ЕООД като „строител жилища“/ за 1 ден, а именно на 17.05.2022г., издадена от дружеството – жалбоподател, пътен лист, товарителница и др. /л.88 и сл. прил.1 от делото/. Според тези документи, лепилото за плочки следва да е натоварено рано сутринта на 17.05.2022г, след което водачът да е отпътувал с товарния автомобил „СКАНИЯ“ с рег. [рег.номер на МПС] от [населено място] за [населено място], общ.С.; да е изминал 190 км./ според записаното в документите на жалбоподателя;/ да е пристигнал в селото в 11,30ч.; в с.Х. да е разтоварвал стоката от 12, 00 часа до 12,30 ч. на 17.05.2022г.; да е отпътувал в 13,00 часа от [населено място] за [населено място] и да е пристигнал в [населено място] 16,00ч. на 17.05.2022г. Според данните от Агенция „Пътна инфраструктура“ на 17.05.2022г.в 12:14:17 ч./л. 161/ товарният автомобил е засечен от устройство 2002- В. в посока С..

Така, още напр. относно доставката по фактура № 1 ...356/19.05.2022г., издадена от

„ТОНИ М 2020“ ЕООД/ л. 98 и сл., приложение 1 от делото/ водачът / назначен в „СТРОЙГРУП“ ЕООД като „строител жилища“/ следва да е отпътувал от 08,30 ч. 19.05.2022г от гр.С. ; да е пристигнал в Х. в 11,20 часа; превозената стока / 12, 25 т. /следва да е разтоварена в село Х., общ.С. от 12,00 ч. до 12,30 часа на 19.05.2022г.; автомобилът да е отпътувал от селото в 12,30 ч. и да е пристигнал в гр. С. в 15,30 часа, но според данните от Агенция „Пътна инфраструктура“ товарният автомобил „СКАНИЯ“/ клас среднотоварни автомобили/ е засечен от устройство 3082 – С. на 19.05.2022г. в посока С. в 12,14 ч., а в 14,13 ч. в посока Д. П./детайлна справка, л. 161/. По идентичен начин е положението и по др. фактури, като в детайлната справка МПС е отразено местоположението на т.а. СКАНИЯ и за периода 25.05.2022г.- 28.07.2022г.

Съдът приема, с оглед данните от АПИ, че не се установява фактическото превозване и доставянето, предаването на строителните материали, до обекта в [населено място], [община].

С оглед събраните по делото доказателства Съдът приема, че „ТОНИ М 2020“ ЕООД и „ГУМИ НН1“ ЕООД не са разполагали с кадрова, материално- техническа обезпеченост, респ. с възможност да извършат твърдените доставки към жалбоподателя „СТРОЙГРУП“ ЕООД. Не се установява доставчиците „ТОНИ М 2020“ ЕООД и „ГУМИ НН1“ ЕООД да са разполагали със стоките по вид и количество, отразени в издадените фактури и съответно да са имали възможност да се разпоредят със същите в полза на жалбоподателя, сочен за получател на доставките по фактурите.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, както и допълнително изисканите от съда и представените от страните.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

По същество на жалбата Съдът приема, че същата е неоснователна.

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Оспореният РА е валиден акт, издаден от органи по приходите, посочени в нормата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, от органът, възложил ревизията и органът по приходите, определен за ръководител на ревизията. В това отношение са приложени съответни заповеди, както и доказателства, за заеманите длъжности. Обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентните органи, респективно липсва основание за отмяна на акта по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК. Документите, издадени от органите по приходите в проведеното ревизионно производство са създадени като електронни документи, по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г./. В този смисъл, приложима е фикцията, регламентирана в чл. 3, ал.2 от ЗЕДЕУУ относно писмената

форма на издадения РА. Доказателствената стойност на подписан с КЕП електронен документ е приравнена на подписан писмен документ. Като електронен документ, подписан от посочените в него органи по приходите с притежавани от всеки един от тях КЕП, Разпоредбата на чл. 184, ал. 1 от ГПК е приложима в настоящото производство, съгласно § 2 от ДР на ДОПК, поради което създадените електронни документи са възпроизведени като преписи на хартиен носител, надлежно заверени от ответната страна. От приложените доказателства е видно, че органите издали ЗВР, РД, РА притежават валидни КЕП.

Ревизията е извършена при спазване на процесуалните правила, регламентирани в ДОПК. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма и съдържа реквизитите, предвидени в чл. 120, ал. 1 от ДОПК - името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Изрично е посочено, че констатациите от ревизионния доклад са възприети при издаване на РА и че РД представлява неразделна част от РА. Размерът на обжалваните, определени задължения за ДДС е посочен в табличен вид в разпоредителната част на РА.

Съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили процесуалното право на защита на ревизираното лице и да представляват самостоятелно основание за отмяна на обжалвания РА.

На основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът решава делото по същество, като може да отмени изцяло или частично ревизионния акт, да го измени в обжалваната част или да отхвърли жалбата. Производството по обжалване на РА не е контролно - отменително, а е процес по същество, поради което съдът следва да реши, с оглед на събраните по делото доказателства, дали се дължи данък и в какъв размер.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Възникването на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС е обусловено от: качествата данъчнозадължено лице на доставчика и на получателя / т. 25 от решението на СЕС по дело С-18/13 - „...от текста на член 168, буква а/ от Директива 2006/112 следва, че за да се ползва от правото на приспадане, е необходимо, от една страна, заинтересуваният да бъде данъчнозадължено лице по смисъла на тази директива, и от друга страна, стоките или услугите, на които се основава това право, да се използват впоследствие от данъчнозадълженото лице за целите на собствените му облагаеми сделки, а нагоре по веригата тези стоки или услуги трябва да бъдат доставяни от друго данъчнозадължено лице“/; притежаването на данъчния документ от получателя - чл. 71, т. 1 ЗДДС; получаването на стоките/услугите по доставката / правото на приспадане на начислен ДДС по принцип е свързано „с действителното извършване на облагаема сделка“ - т. 30 от решението на СЕС по дело С-642/11/; отреждането на полученото за икономическата дейност на ДЗЛ / т. 36 от решението на СЕС по дело С-153/11- „от член 168 от Директивата за ДДС следва, че ...данъчнозадълженото лице, което в това си качество придобива стока, използва тази стока за нуждите на своите облагаеми дейности..., то има право да приспадне дължимия за тази стока или платен ДДС...“/. Отсъствието на който и да елемент от пораждания правото на приспадане фактически състав изключва възникването на правото. Съгласно общото правило на чл. 154, ал. 1 ГПК във връзка с § 2 от ДР ДОПК, лицето което, претендира право на данъчен кредит, следва да докаже по пътя на

главно и пълно доказване, че са налице законоустановените предпоставки по чл. 68 от ЗДДС и чл. 69 от ЗДДС за възникване на правото на данъчен кредит.

Съгласно разпоредбата на чл.68, ал.1 от ЗДДС, данъчният кредит се определя като сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за: т.1 /получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Съгласно ал.2 на същата разпоредба, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, т.е. на датата на възникване на данъчното събитие по чл.25, ал.2 и 3 ЗДДС. Разпоредбата на чл.25, ал.2 и 3 от ЗДДС сочи, че данъчното събитие по смисъла на ЗДДС възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена, както и в специфичните случаи описани в чл.25, ал.3 ЗДДС. Тоест, извършването на доставка по смисъла на чл.6 /или чл.9/ от ЗДДС е абсолютна предпоставка за възникването и упражняването на правото на данъчен кредит, поради което само при наличието на доставка данъкът се явява начислен от доставчика правомерно. В случая се касае за доставка на стоки/строителни материали/. Доставката на стока се дефинира, като прехвърляне на правото на собственост върху стоката, т.е. за да се установи извършването на доставка, следва да се докаже, че доставчикът - ДЗЛ, което е издало фактурата и е начислило ДДС, е прехвърлил собствеността върху стоката предмет на продажбата на нейният получател. Т.е. в общата хипотеза на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС по доставките на стоки, данъчното събитие настъпва към момента на прехвърляне на правото на собственост върху стоката, респективно на правото на разпореждане със стоката собственик. От тази уредба следва, че юридическите факти, които пораждат настъпването на данъчно събитие, изискуемост на данъка и правото на данъчен кредит при този вид доставки, са доставянето и получаването на стоката. Необходимостта от установяване на реалното извършване на доставките като материално-правно изискване за съществуването на правото на приспадане е потвърдена многократно в съдебната практика на Съда на ЕС, например в Решението от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11, където е подчертано, че националният съдия следва да осъществи конкретна преценка на всички събрани в производството пред него доказателства и въз основа на тях да формира изводите си за наличието или липсата на реална доставка. Това е казано и в Решение от 31.01.2013 г. по дело C-643/11, съобразно което "Правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка".

В процесния случай приходните органи правилно са изследвали съвкупно с всички установени по делото данни и обстоятелства кадровия и технически потенциал на преките доставчици като с РД/РА/ е приета липса на реални доставки от страна на „ТОНИ М 2020“ ЕООД и „ГУМИ НН1“ ЕООД към „СТРОЙГРУП“ ЕООД. Следва да се отбележи, че наличието на реална доставка е материалноправно изискване за признаване правото на данъчен кредит, респ. липсата на доставка е основание да се откаже това право поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС - наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест единствено реалните икономически дейности. Именно в тази връзка, като обстоятелства, указващи на липса на реална икономическа дейност, съдът намира като косвено указание за липса на реална дейност при спорните участници в търговския оборот, „ТОНИ М 2020“ ЕООД и „ГУМИ НН1“ ЕООД -

липсата на кадрова обезпеченост, липса на данни за материална база и активи за осъществяване на стопанска дейност. Всички тези обстоятелства сочат, че търговските субекти не осъществяват реална икономическа дейност, като предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит. От доказателствата по делото се установява в тази връзка, че в хода на ревизията проверяващите са извършили задълбочена и всеобхватна проверка досежно реалността на доставките, а изводите им за неосъществена доставка, поради липса на кадрови и технически ресурс у доставчиците „ТОНИ М 2020“ ЕООД и „ГУМИ НН1“ ЕООД, осигуряващи възможността на дружествата за осъществяване на тази доставка са правилни. Липсват доказателства за наличие на материална база, търговски обекти, съответни активи и персонал за извършване на дейността. Не се установява доставчиците „ТОНИ М 2020“ ЕООД и „ГУМИ НН1“ ЕООД да са разполагали със стоките по вид и количество, отразени в издадените фактури и съответно да са имали възможност да се разпоредят със същите в полза на жалбоподателя.

В случая материалите по фактурите от „ГУМИ НН1“ ЕООД и „ТОНИ М“ ЕООД, с оглед товарителниците и пътните листи, следва да са превозени с товарен автомобил СКАНИЯ с рег. [рег.номер на МПС] по договор за наем на МПС от 01.06.2021 г. на „СТРОЙГРУП“ ЕООД с дружеството „Заги – БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] с предмет на договора: временно и възмездно ползване на товарен автомобил. В това отношение, описаното товарно превозно средство не е установено да се движи по посочения маршрут и в процесния времеви период. Не се установява визираното МПС на посочените в пътните листи и в товарителниците дати и часове да е осъществявало превози на материали по релация [населено място] – [населено място], общ. С. за ревизирания период. От анализа на предоставените данни от Агенция „Пътна инфраструктура“ е видно, че за част от датите, посочени в представените различни частни документи, на които следва да са извършвани превозите на материали с въпросното МПС рег. [рег.номер на МПС] / т.а. СКАНИЯ/ въпросното МПС не е засечено да се движи по републиканската пътна мрежа на страната. За станалите дати и часове/ посочени в товарителници, пътни листи и пр./ въпросното МПС с рег. [рег.номер на МПС] е засечено / съгласно информацията от АПИ/ на различни места, а не и маршрут [населено място] – [населено място], общ. С. и обратно. Така например, вече се посочи, доставката по фактура № 1 ...356/19.05.2022г., издадена от „ТОНИ М 2020“ ЕООД, водачът следва да е отпътувал от 08,30 ч. от гр.С., да е пристигнал в Х. в 11,20 часа, превозената стока / 12, 25 т. /следва да е разтоварвана в село Х., общ.С. от 12,00 ч. до 12,30 часа на 19.05.2022г, автомобилът да е отпътувал от селото в 12,30 ч. и да е пристигнал в гр. С. в 15,30 часа, а според данните от АПИ товарния автомобил „СКАНИЯ“/ клас среднотоварни автомобили/ е засечен от устройство 3082 – С. на 19.05.2022г. в посока С. в 12,14 ч., а в 14,13 ч. в посока Д. П./ л. 161/, като по идентичен начин е положението и по други фактури, преценени съобразно справката от АПИ. Информацията от Агенция „Пътна инфраструктура“, засяга убедителността на доказването на превоза на процесните стоки с товарния автомобил „СКАНИЯ“, който жалбоподателят „СТРОЙГРУП“ ЕООД твърди, че е действително извършен, и за негова сметка с негов водач/ на длъжност „строител жилища“ в „СТРОЙГРУП“ ЕООД/. Достоверността на информацията от АПИ произтича и от възлагането с чл. 3, ал. 5 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време на АПИ да осъществява съобразно

своите компетенции правомощията на Държавата във връзка с функциониране на смесената система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, както и дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и контрола на Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. Съобразно чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредбата в обхвата на смесената система е заплащането на такса за изминато разстояние за ППС по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, към които се отнася превозното средство, с което се твърди да са превозени стоките. АПИ чрез Електронната система за събиране на ТОЛ такси събира и обработва декларираните ТОЛ данни за всяко пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, което ползва платената пътна мрежа (вж. чл. 10, ал. 2 от Наредбата). В този смисъл фактурите от „ГУМИ НН1“ ЕООД и „ТОНИ М“ ЕООД през ревизирания период са издадени без да е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС, ДДС е начислен, без да е изискуем, декларираните облагаеми доставки по чл. 6 от ЗДДС не са действително извършени, а фактурите за продажби са издадени без основание от „ГУМИ НН1“ ЕООД и „ТОНИ М“ ЕООД.

С оглед събраните доказателства, настоящата съдебна инстанция не споделя доводите на жалбоподателя в насока реалност на доставките, че строителните материали са фактически превозени и получени.

Според т. 33 от Решение на СЕС от 09 декември 2021 г. по дело С-154/20, данъчната администрация не може да сведе проверката единствено до самата фактура. Тя трябва да вземе предвид и допълнителната информация, предоставена от данъчнозадълженото лице. От друга страна, именно данъчнозадълженото лице, което иска приспадането на ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Следователно данъчните органи могат да изискат от самото данъчнозадължено лице доказателствата, които считат за необходими, за да преценят дали следва да се допусне исканото приспадане. Идентично е разрешението, дадено в т. 37 от Решението по дело С-78/12 на СЕС, според което, лицето, което иска да приспадне ДДС следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това, като в тази връзка наличието на издадена данъчна фактура и коректното ѝ отразяване в счетоводството на ревизираното лице не са достатъчни, за да обосноват реалност на доставките. /В цитираното решение дело С-78/12, т. 37 се посочва: „...Освен това, доколкото от акта за преюдициално запитване личи, че българските данъчни органи отказват да признаят на „Е.-К“ право на приспадане на ДДС по разглежданите в главното производство доставки на стоки, по съображението че не е доказано действителното осъществяване на тези доставки, и доколкото „Е.-К“ оспорва констатацията за липса на осъществени доставки, следва да се напомни, от една страна, че лицето, което иска да си приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това (вж. Решение от 26 септември 1996 г. по дело Enkler, С-230/94, Recueil, стр. I-4517, точка 24), и от друга страна, че запитващата юрисдикция следва в съответствие с националните правила за доказването да извърши обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по спора в главното производство, за да определи дали „Е.-К“ може да упражни право на приспадане по посочените доставки на стоки /вж. в този смисъл Решение от 6 септември 2012 г. по дело Mecsek-Gabona, С-273/11, точка 53, Решение от 6 декември 2012 г. по дело Б., С-285/11, точка 32 и Решение от 31 януари 2013 г. по дело ЛВК-56, С-643/11, точка 57/...“/.

Нито един от събраните в хода на ревизионното производство документи, както и в съдебното производство, не удостоверява фактически извършен от „СТРОЙГРУП“ ЕООД превоз в процесния период по маршрут [населено място] – [населено място], общ. С.. Сключването на договор и издаване на фактура с нейното счетоводно отразяване не са достатъчни за да обосноват правото на приспадане на данъчен кредит. В тази връзка е необходимо и доказване, че стопанската операция по тази фактура реално и фактически се е осъществила. Съгласно чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Следователно, за възникване правото на приспадане на данъчен кредит задължителна предпоставка е наличието на реално осъществена облагаема доставка. От събраните по делото писмени доказателства такава не се установява да е реализирана по процесните фактури, издадени от „ГУМИ НН1“ ЕООД и „ТОНИ М“ ЕООД.

Съобразно константната практика на ВАС доказателствата за реалното осъществяване на доставката на услуга могат условно да бъдат разделени на две групи: в първата група са доказателствата, установяващи потенциалната възможност за осъществяване на доставката - материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика, а във втората група - доказателствата, сочещи прякото ѝ реализиране - протоколи за приемане на работата, доказателства за осчетоводяване и начин на остойностяване като количествено-стойностни сметки и др. Липсата на която и да е от двете групи доказателства обуславя нереалност на фактурираната доставка и непризнаване на правото на приспадане на данъчен кредит.

В настоящия случай правилно е възприетото в РА и решението на директора на дирекция „ОДОП“, че представените договори и фактури за които се твърди, че са извършени от доставчиците посочени в РА и касаещи доставки на строителни материали не обосновават извод за реално извършване на доставките от „ГУМИ НН1“ ЕООД и „ТОНИ М“ ЕООД. При съвкупната преценка на доказателствата по делото, съдът счита, че липсват действително осъществени доставки по фактурите, предвид установената липса на всякакви трудови, технически и организационни ресурси у изпълнителите за осъществяването им. Липсват безспорни ангажирани, както в ревизионното производство, така и в съдебното такова, доказателства за изпълнение на предмета на договорите. Според данните от Агенция „Пътна инфраструктура“, не се установява въпросните строителни материали да са фактически превозени с товарния автомобил и съответно доставени. Ето защо, съдът намира, че недоказването по-безспорен начин на съществени елементи от претендираните доставки води до извод, че такива не са извършени и то именно от дружествата, издали фактурите. При това положение, макар жалбоподателят да притежава данъчни фактури и др. документи съобразени с изискванията на ЗДДС, които надлежно е отразил и осчетоводил при съвкупната преценка на наличните доказателства се установяват обективни обстоятелства, от които може да бъде направен обоснован извод, че тези фактури не са издадени във връзка с действителна доставка на отразените в тях материали.

В случая РА е издаден в съответствие с материалния закон и административно-производствените правила, отказът на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от ЗДДС, с оглед липса на реалност на доставките, да бъде признато право на данъчен кредит за жалбоподателя по

доставките от „ГУМИ НН1“ ЕООД и „ТОНИ М" ЕООД за процесния период, е основателен и законосъобразен, поради което жалбата следва да се отхвърли.

Съгласно чл. 161 от ДОПК на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат. Минималните размери на възнагражденията за оказваната от адвокатите правна помощ се определят с Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Юрисконсултското възнаграждение в минималния размер за една инстанция определено върху материалния интерес, по реда на чл. 7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възлиза на 6957, 66 лв.

Така мотивиран, на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СТРОЙГРУП“ЕООД,[ЕИК], [населено място] , р-н Красно село, [жк], [улица] срещу РА № Р-22220223001981-091-001/31.10.2023г. на органи по приходите при ТД на НАП-С., в частта потвърден с Решение № 207/13.02.2024г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С., с който- в резултат на непризнато право на данъчен кредит, за данъчни периоди м.05-08.2022г. са установени задължения по ЗДДС в общ размер на 78 845,84 лв. , от които ДДС в размер на 68 669, 08 лв. и следващите се 10 176, 76 лв. лихви за забава.

ОСЪЖДА „СТРОЙГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] [населено място] , р-н Красно село, [жк], [улица], да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 6957, 66 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ, в 14-дневен срок от съобщението до страните, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: